

Tak mi letos trvalo přesně třicet dní, než jsem se pořádně vzpamatoval z poklidného prožití svátků vánočních. A jak jste na tom vy? Předpokládám, že podobně, protože v klubech ani na internetu jsem vás moc nepotkal. Neříkám tedy, že jsem byl všude, ale v Praze jsem přeci jen pár akcí prokorzoval.

Viděl jsem například na vlastní oči **Spirituál kvintet**. To je vám ale parta! Furt stejně jim to šlape. Přesně jak před čtyřiceti lety. Tedy to jsem nezažil - vyprávěli mi babičky a dědečkové - avšak Karel je tedy určitě pořád stejnej. Pamatuju si ho z obalů desek Dům číslo 5 a Není všechno paráda. Na tom posledním přebalu má ruku v přebalu. Tedy v sádře. Budu se ho muset někdy zeptat, jestli měl tehdy ruku opravdu zlomenou, nebo to jen byla nějaká fabule. Ve Mlejně na to rozhodně čas nebyl. Spirituál se střídal na pódiu s

Kvokálem

, a to ve zběsilém tempu. Cestu k božskému Kájovi mi v zákulisí zavřel Marek Zavřel. Kvokál má částečně novelizovaný repertoár, tak vám je vřele doporučuju, rozhodně to není nuda.

Velice novelizováno má také **Hluboké nedorozumění**. Když jsem je slyšel naposled, překvapili mě čtyřmi novými kousky. Nejvíc se mi líbil ten, ve kterém průvodčí naposled mávne pláčačkou a trať za lokálkou pomalu zarůstá. Prý se to tedy jmenuje nějak jinak, ale já už to asi budu dál zovat Pláčačka, starého psa? znáte to. Taktéž pár nových kousků jsem slyšel od

Nestiháme

, nohy těžký máme, kteří vystupovali v Trojický jako host. No ale vykopávky hráli taky, jestli se to tedy při pomýšlení na jejich věk dá tak nazvat? No přátelé, sajmonendgarfanklovatí nám to trochu, ale není to na škodu, ba naopak, všude už jsou tercky, ne jako předloni - universální sono. Príma.

Také **Nezmaři** jdou na to od lesa. Nejen, že vymysleli nové písně a zpívají je s vervou sobě vlastní, ale dokonce jsem slyšel hrát poprvé Šárku Benetkovou přímo v programu na píano. Řeknu vám, je to zážitek. Rozhodně, chcete-li jít v nejbližší době na Nezmary, se informujte, je-li ve vámi zamýšleném kulturním stánku klavír nebo aspoň pianino. Já sice nevím, jak se ony balady jmenovaly, ale úplně jsem vám málem uronil kroupu, fakt.

No a pak už jsem v lednu navštěvoval jen samé akce nefolkové. To by vás asi nezajímalo. A nebo jó? Každopádně jsem šel po ikonách již objevených, tak jako ve třech předešlých folkových odstavečích. Na objevování nových těles a písničkářů totiž budeme mít ve FOLKtime vyhrazený celý jaro. Tož kdybyste už teď o něčem zajímavým věděli teď, klidně nám to nakukejte na redakce@folktime.cz, rádi si počtem.

Konec zimního spánku

Napsal uživatel Šaolín
Pondělí, 26 Leden 2004 03:00

Jediná oblast, kde jsem šel v uplynulém měsíci odvážně do novinek, byla ta knižní. No tedy novinek - například knížka Honzy Donalda Jíchy (exčlena skupiny Klof - prosím neplést s netovým magazínem) **Prevít na vysoké** už po knihkupectvích a knihovnách nějaký čas koluje, ale garantuju vám, že tohle dílo bezpečně pobaví každého. Mně tedy pobavilo velmi. A co teprve **Slovník floskulí** Vladimíra Justa! Řečeného autora sice moc nevyhledávám, ale čas od času stojí nějaké to jeho dílko za to. A vo vo vo tom to je.

Sečteno a podtrženo, leden by byl docela prima měsíc, kdyby nebyl první v roce. Na druhou stranu, zase jsem měl alespoň čas přerovnat a oprášit doma cédéčka, uspořádat si do alba fotky z letních festivalů a přečíst si staré Melodie. Tam jsou vám věci. Věděli jste například, že první velký hit Pražského výběru otextoval František Ringo Čech? A pak, že žánrové fúze jsou hudbou současnosti? Hepy ňů jír, i když trochu opožděnej, a ať se vám všechno daří.